

عنوان مقاله:

نگاهی بر معماری پایدار در سکونتگاه‌های بومی (نمونه موردی: روستای ریاب)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی منظم اسماعیل پور - استادیار گروه جغرافیا دانشگاه پیام نور واحد کاشمر

الهام رضائی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

نونا نعمتی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

معماری پایدار پیوند دهنده ی انسان، طبیعت و معماری است و در پی ملاحظات محیطی و در عین حال برای به دست آوردن سطح کیفی زندگی در ارزشهای فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و آسایشی میباشد. خانه های سنتی ایرانی هم آوایی محیط و انسان می باشند، با نگاهی به آن میتوان دریافت که معماران ایرانی چگونه به این مفاهیم دست یافته اند. روستای ریاب گناباد - اقامتگاه بومگردی قوامیه (منزل علیپور) نام قدیمی آن: منزل قوامیه) مربوط به دوره قاجار است و در شهرستان گناباد، بخش مرکزی، روستای ریاب واقع شده و این اثر در تاریخ 22 مرداد 1384 با شماره ۵ ثبت 13178 بهعنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. (1) در این مقاله بررسی اصول پدید آورندهی پایداری در معماری، خانه ی تاریخی علیپور را به عنوان نمونه ایاز خانه های بومی ایران مورد مطالعه قرار داده و چگونگی ظهور این اصول را در عناصر معماری این خانه بیان کردهایم. با بازخوانی این اصول، می توان به ارتقاء کیفیت معماری امروزی کمک نمود. روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی میباشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری ایرانی، منزل قوامیه، بوم آورد، گودال باغچه، اقلیم گناباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/647858>

